

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/265/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112211533
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6112211533.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s. r. o., 811 08 Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpeného splnomocnenou advokátskou kanceláriou: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom 811 08 Bratislava, Šoltésovej 14, proti odporkyňi: L. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX Z. Z., O. XXXX/XX, o zaplatenie 248,95 eura s prísl., na odvolanie navrhovateľa zo dňa 05. 08. 2012, proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/128/2012-51 zo dňa 10. 07. 2012 takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol a navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že navrhovateľ podaným návrhom žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť sumu 248,95 eura s úrokom z omeškania. Žalovaná pohľadávka predstavuje vyfakturovanú zmluvnú pokutu. Zmluvný predchodca navrhovateľa a odporkyňa uzavreli zmluvu o pripojení s dodatkom, v ktorom si zmluvné strany dohodli zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 248,95 eura pre prípad, že odporkyňa poruší niektorú zo zmluvných povinností (ktoré sú uvedené v dodatku ku zmluve). Ak navrhovateľ uvádza, že porušením povinnosti je to, že odporkyňa riadne a včas nezaplatila vyfakturovanú cenu za poskytnuté služby a v dôsledku tejto skutočnosti pred uplynutím doby viazanosti druhý účastník zmluvy pristúpil k vypojeniu SIM karty z prevádzky, bolo povinnosťou navrhovateľa predložiť na tieto tvrdenia dôkazy. Pokiaľ tak navrhovateľ neurobil (nepredložil faktúry na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické služby, nepredložil doklad o vypojení SIM karty z prevádzky), navrhovateľ nepreukázal, že odporkyňa porušila zmluvnú povinnosť a ktorú konkrétnu zmluvnú povinnosť porušila. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno, súd návrh navrhovateľa zamietol.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý svoje odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi ustanovenými v § 205 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/, § 205 ods. 2 písm. c/, d/, f/ OSP, ďalej ust. § 43 ods. 1, § 120 ods. 3 OSP. Uviedol, že konštatovanie súdu prvého stupňa, že „ak navrhovateľ uvádza, že porušením povinnosti je to, že odporkyňa včas a riadne nezaplatila vyfakturovanú cenu za poskytnuté služby a v dôsledku tejto skutočnosti pred uplynutím doby viazanosti druhý účastník zmluvy pristúpil k vypojeniu SIM karty z prevádzky, bolo povinnosťou navrhovateľa predložiť na tieto tvrdenia dôkazy“, je nesprávne. Podľa jeho názoru ho mal súd prvého stupňa vyzvať, aký konkrétny dôkaz by súd prvého stupňa považoval za dostatočný. Uviedol, že súdu

prvého stupňa zaslal všetky podklady, ktoré mu boli poskytnuté od jeho právneho predchodcu, a to vrátane faktúry, v ktorej bola vyúčtovaná zmluvná pokuta za porušenie povinností odporkyni. Odporkyňa porušila ustanovenia Zmluvy o pripojení tým, že neuhradila plnenie za poskytnuté telekomunikačné služby, na základe čoho bol jej právny predchodca nútený vypojiť jej SIM kartu z prevádzky. Odporkyňa tak nedodrжала podmienky, na ktoré sa zaviazala v Zmluve o pripojení a to konkrétne, že nedá podnet na odstúpenie od Zmluvy o pripojení. Na základe uvedeného vznikol nárok na zmluvnú pokutu. Nie je mu známe, akým spôsobom mal preukázať tú skutočnosť, že odporkyňa neuhradila riadne a včas za poskytnuté služby, ako aj porušenie povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu s jej právnym predchodcom.

Súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, neúplne zistil skutkový stav veci a nesprávne vec právne posúdil. Tým, že nevykonal dostatočné dokazovanie, svojím postupom odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom. Súd nesprávne považuje povinnosť navrhovateľa preukázať svoje tvrdenie za nepreukázané, pretože navrhovateľ nemal do vydania rozhodnutia vedomosť, akým konkrétnym dôkazom má svoj nárok preukázať. Súd mal navrhovateľa na takéto doplnenie vyzvať, neurobil tak, hoci tak mal urobiť. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 OSP prejednal a rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil z týchto dôvodov.

Okresný súd o návrhu rozhodol na základe vykonaného dokazovania (§ 153 ods. 1 OSP) a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Na zvýraznenie správnosti dodáva.

Okresný súd pri rozhodovaní vo veci vychádzal z tvrdení navrhovateľa uvedených v podanom návrhu a s ohľadom na tvrdené skutočnosti potom z predložených listinných dôkazov, a to zo Zmluvy o pripojení Fix zo dňa 01. 10. 2007 uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou (č. listu 2 spisu), dodatku k Zmluve o pripojení Fix zo dňa 01. 10. 2007 (č. listu 2 spisu), z faktúry (bez uvedenia čísla) zo dňa 08. 03. 2009, ktorou bola odporkyni vyfakturovaná suma 248,95 eura ako zmluvná pokuta (č. listu 6 spisu), zo všeobecných podmienok poskytnutia verejných elektronických služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. (č. listu 8 - 11 spisu). Právny vzťah medzi účastníkmi konania posúdil podľa ust. § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Návrh navrhovateľa súd zamietol, lebo navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že porušením zmluvnej povinnosti, pre ktorú žaluje odporkyňu o zaplatenie zmluvnej pokuty, je nesplnenie si povinnosti odporkyne riadne a včas uhradiť cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho bola SIM karta vypojená z prevádzky. Bolo povinnosťou navrhovateľa predložiť na tieto tvrdenia dôkazy. Navrhovateľ ale nepreukázal, že odporkyňa porušila zmluvnú povinnosť.

Podľa ust. § 101 ods. 1 OSP, „účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu“.

Podľa ust. § 120 ods. 1 OSP, „účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.“

V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich neuplatnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech.

Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

Okresný súd právny vzťah účastníkov konania posúdil podľa ust. § 544 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“).

Podľa ust. § 544 ods. 1 OZ, „ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda“.

Podľa ust. § 544 ods. 2 OZ, „zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia“.

Zmluvná pokuta je zmluvou určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi alebo veriteľ dlžníkovi, ak dôjde k porušeniu povinností, ktoré na seba prevzali, a to aj vtedy, keď porušením povinností škoda nevznikla.

S ohľadom na uvedené, ak sa navrhovateľ (veriteľ) domáha v konaní zaplata zmluvnej pokuty, má povinnosť tvrdenia v tom, že s odporkyňou (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol odporkyňi určité plnenie a táto za toto plnenie neposkytla riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, navrhovateľ uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu.

Vo vzťahu k uvedenému tvrdeniu navrhovateľa odvolací súd uvádza, že pod odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje právo a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, namietať v opravnom prostriedku správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa, právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia a pod.). Odvolací súd zdôrazňuje, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takeého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov.

Odňatie možnosti konať pred súdom nemožno vidieť v tvrdení navrhovateľa, že súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože ho nevyzval, aby doplnil svoje podanie v zákonnej lehote, ale rozhodol bez toho, aby mu dal možnosť svoje tvrdenia dôkazne preukázať. V rámci dokazovania sa vytvára skutkový podklad pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Ustanovenie § 120 ods. 4 OSP ukladá súdu povinnosť poučiť účastníkov, že všetky dôkazy musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Nie je povinnosťou súdu vyzývať účastníkov na „doplnenie podaní“ v zmysle ust. § 43 ods. 1 OSP tak, ako sa nesprávne domnieva navrhovateľ.

Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia okresného súdu (§ 219 ods. 2 OSP). V danej veci navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno týkajúce sa ním tvrdenej skutočnosti, a to, že odporkyňa porušila zmluvné povinnosti. Pokiaľ chcel byť navrhovateľ v konaní úspešný, mal prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania a na svoje tvrdenia (o porušení zmluvných povinností zo strany odporkyne) mal

označiť relevantné dôkazné prostriedky. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, lebo úspešná odporkyňa nepodala návrh, neúspešnému navrhovateľovi nevzniklo právo na náhradu trov.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.